

בפני: ראש ההרכב – ניצב משנה אברהם פרנקל

השופט – סגן ניצב קלוד גוגנהיים

השופט – עו"ד שלמה תוסיה-כהן

המפקח הכללי

באמצעות מחלקת משמעת

נגד

הנאשם: רס"ר אשרף דאהר

באמצעות בא כוחו – עוה"ד רוני יאיר

גזר - דין

כתב האישום:

הנאשם שירת כסייר במרחב ירקון.

ביום 1.6.2019 סמוך לשעה 05:00 לפנות בוקר, בעת שהנאשם עבד יחד עם פקח שיטור עירוני משולב ובסמוך למחלף הכפר הירוק, סימן הנאשם למתלונן לעצור את הרכב בו נהג.

המתלונן עצר בצד הדרך והנאשם ביקש ממנו להציג רישיון נהיגה ולצאת מהרכב. לאחר שהריח ריח של חומר החשוד כסם, הודיע הנאשם למתלונן ולחברו שנסע עמו ברכב כי הם מעוכבים לצורך חיפוש.

המתלונן אמר כי אין דבר ברכב וביקש לצלם את האירוע באמצעות מכשירו הסלולארי ולהתקשר לאביו. הנאשם אמר לו כי הוא יכול לצלם אך לא להתקשר מחשש להעלמת ראיות. כן ציין כי האירוע מצולם באמצעות מצלמות גוף.

בהמשך ביקש הנאשם מהמתלונן להוציא את תכולת כיסיו ומצא שם נייר לגלגול סיגריות. הנאשם הסביר למתלונן כי אינו צריך את הסכמתו לענין חיפוש ברכב, שאל אם ברצונו לבלות את כל הלילה בתחנה ומשהתמהמה המתלונן עם מכשירו הנייד, נטל ממנו הנאשם את המכשיר והניחו על גג הרכב.

הנאשם ביצע חיפוש ברכב אך לא נמצא בו חומר החשוד כסם.

לפני סיום החיפוש ברכב ביקש הנאשם מחברו של המתלונן לצאת מהרכב לרוקן את כיסיו ולהזדהות. החבר ביצע את ההוראה.

הנאשם בדק את כיסי מכנסיו של חברו של המתלונן ולאחר מכן ביקש ממנו לפתוח את מכנסיו תוך ששאל אותו אם יש עליו משהו. החבר פתח את מכנסיו תוך שראו את החלק העליון של תחתוניו ומשלא היה שם דבר, אמר לו הנאשם לסגור את מכנסיו.

לאחר מכן ביקש הנאשם מהמתלונן לפתוח את מכנסיו. המתלונן אמר לנאשם כי התנהגותו משפילה, שאינו מסכים לחיפוש וביקש שוב ליצור קשר עם אביו. הוא שאל האם החיפוש באמת נחוץ וציין כי הוא מעדיף להיות מעוכב לתחנה לשעתיים בעוד הנאשם המשיך להתעקש כי המתלונן יפתח את מכנסיו. המתלונן שחש שאין לו ברירה, הוריד את מכנסיו.

או אז ביקש הנאשם מהמתלונן לגשת איתו מאחורי דלת הניידת והורה לו שוב לפתוח את מכנסיו תוך שאומר לו שנית האם הוא רוצה לבלות את הלילה בתחנה. הנאשם שאל את המתלונן האם יש לו משהו שלא צריך להיות במכנסיים והמתלונן השיב בשלילה. הנאשם המשיך לבקש ממנו להרים את החולצה וכן אמר לו לפתוח גם את תחתוני הבוקסר. המתלונן שוב שאל האם הדבר נחוץ והוריד חלק קדמי של תחתוניו כשהוא ערום בפלג גוף תחתון ומסתיר את איבריו האינטימיים בעזרת ידיו.

הנאשם ביקש מהמתלונן להוריד את ידיו מאבריו האינטימיים תוך שאומר לו "מה אתה יש לך בתוך זה? רואים שיש שקית קטנה".

המתלונן אמר שאין שום שקית, הזיז את ידיו בהוראת השוטר כך שזה היה יכול לראות את איבר מינו ומייד הרים את תחתוניו חזרה.

משלא נמצא דבר, שיחרר הנאשם את המתלונן וחברו.

בסיום האירוע כתב הנאשם דו"ח פעולה במערכת שירת הסירנה ולא ציין כי החיפוש על המתלונן היה חיפוש חיצוני בהפשטה.

בכך שביצע את החיפוש החיצוני לא בדרך ובמקום שיבטיח שמירה מירבית על כבוד המתלונן ופרטיותו, כשדרש ממנו לחשוף את גופו הערום במקום פומבי – צידי כביש מהיר בנוכחות אחרים ומבלי שקיבל את הסכמתו של המתלונן לכך או מבלי שקיבל אישור מקצין משטרה, ביצע הנאשם חיפוש בניגוד לסעיף 3 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף לנטילת אמצעי זיהוי) התשנ"ו – 1996.

בכך שלא ציין בדו"ח הפעולה באופן ברור שהחיפוש היה על המתלונן וחברו היה חיפוש חיצוני שנעשה בהפשטה, התרשל הנאשם במילוי תפקידו.

העבירות בהם הואשם הנאשם היו: חיפוש שלא כדין, עבירה לפי סעיף 8 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ן – 2006 והתרשלות במילוי תפקיד – עבירה לפי סעיף 2 לאותה תוספת.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בשתי העבירות.

התביעה וההגנה הסכימו על שני רכיבים עונשיים מוסכמים: הורדה בדרגה של 3 חודשים על תנאי למשך שנה וכן קנס של 500 ש"ח. הצדדים נחלקו באשר לרכיב השלישי של העונש. התביעה ביקשה להטיל עליו נזיפה חמורה בעוד ההגנה מבקשת להסתפק בנזיפה.

עדות אופי:

מפקדו לשעבר של הנאשם רפ"ק ש. העיד כי עם הגיעו של הנאשם ב-2017 לתחנה, ערך לו ראיון וכבר אז ניתן היה לראות שמדובר באדם מיוחד, אדם איכותי. הוא יצא לקורס שוטרים בסיסי, חזר כמצטיין קורס ועבד כסייר. לאחר שנתיים לערך מינה אותו להיות ר' משמרת בסיור, לאחר מכן סגן ראשון, לאחר שנה, בשנת 2020 מונה להיות ק' יחידה. תפקיד עם "המון אחריות".

בתקופה בה הנאשם ניהל את הסיור עשה פלאים, קיבל עשרות תעודות: בתחום הפשיעה, מעצרים, ניהול היחידה, שירות ועוד. מדובר בשוטר מאוד ערכי, יוזם. כאשר היה צורך לבחור למנות מישהו באג"מ שיקבל את תפקיד הנגד הבכיר, הנאשם מונה על ידו לתקן הנגד הבכיר, מסלול מיוחד של בכירים, במסלול הנגדים. הנאשם גם החל את דרכו לקראת יציאה לקורס קצינים, עבר את הועדה התחנתית, אך בעקבות התיק הנושא מתעכב.

מדובר בשוטר איכותי מאוד, בעל משמעת מאוד גבוהה, סוג של מנהיג, לקח יחידה ועשה בה מהפכה. תחת פיקודו יש 12 שוטרים, כולל שח"מים ושוטרי קבע. מגוון של אוכלוסיות. לא פשוט להיות ק' יחידה. מדובר בתפקיד שדורש כישורים של קוסם בתנאי לחץ בלי הרבה אמצעים, "ממש הישרדות". מתחילת הדרך זיהה שיש לנאשם תכונות שאי אפשר להסביר במילים, "רואה אדם מולך ואתה אומר זה שוטר רציני". גם כיום הנאשם הוא שוטר מוביל, יוזם. יחסי האנוש שלו זה משהו יוצא מגדר הרגיל. גם באירועים שיש מעצרים, תמיד היה שירותי, תמיד נתן את ההסבר, תמיד ידע להסביר מה הוא עושה, גם לשוטרים וגם לאזרחים בצורה כזו שאנשים מבינים. בהערכה התקופתית זכה לציון יוצא דופן.

הסוציומטרי האחרון שלו, הרבה מעל הממוצע. גם ביחסי אנוש, גם בפיקוד, גם במקצועיות, זאת אומרת ללא דופי, שוטר ערכי. לדבריו, אם היה יכול "הייתי לוקח אותו לכל מקום שהייתי הולך".

בתשובה לשאלת בית הדין אודות האירוע עצמו אמר העד כי האירוע היה בשנת 2019, ומאז הנאשם הגיע לראש הפירמידה. בזמן המקרה הוא בסך הכל היה שנתיים בסיור ובמשטרה. 3 שנים אחרי המקרה, הוא מוביל את הסיור. יתכן שהיה פה מקרה שהוא יוצא דופן, יוצא מן הכלל. ציין כי הנאשם מוביל גם בנושא המעצרים. חזר ואמר כי בזמן האירוע הנאשם סה"כ שנתיים שוטר ויכול להיות שחוסר מקצועיותו בתחילת הדרך השפיע על התנהלותו, אבל זה ממש יוצא מן הכלל. האירוע הוא שולי לעומת כלל תפקודו של הנאשם.

מפקדו סיכם כי מדובר בשוטר ערכי, מקצועי, נותן את הנשמה. העיד כי הוא מעולם לא נתן עדות אופי על שוטר שאינו מאמין בו. המעידה הזו בשנת 2019 הינה תקלה ממש שולית. העד לא מתעלם מההליך בבית הדין ובחשיבותו, אך מדובר בשוטר מאוד מאוד איכותי.

טיעונים לעונש מטעם התביעה:

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של חיפוש שלא כדין וכן של התרשלות במילוי תפקידו.

התביעה חזרה על עיקרי עובדות כתב האישום והדגישה כי מהתנגדותו של המתלונן לעריכת החיפוש עולה שבתחושותיו הרגיש שהסיטואציה אינה רגילה.

מעשי הנאשם, גם אם נבעו מחוסר מקצועיות והכרה של הנהלים, גרמו בסופו של יום לתוצאה מעוותת של פגיעה בתחושותיו של המתלונן שחש מושפל ומבויש נוכח המתבקש ממנו. הפגיעה היא אף באמון הציבור, טוהר המידות והערכים עליהם מושתתת עבודת המשטרה. הצפייה משוטרים, גם צעירים, כמו גם מכל שוטר, לנהוג תמיד באמינות ובמקצועיות שהינה חיונית כדי לקיים את אמון הציבור במערכת על מנת ולהשיג את תכלית עבודת המשטרה.

לשוטר יש "סל" שאיתו הוא יוצא לעבודה, סל הכולל כלים – סמכויותיו. סמכויות אלו, כמעט בהכרח, פוגעות בזכויות הפרט, בזכויות האזרח. כל סמכות בסופו של יום פוגעת באזרח.

במקרה שבפנינו, הפגיעה היא בפרטיותו של המתלונן. בעת עריכת חיפוש כשמדובר בחיפוש חיצוני למשל, כמו במקרה שלפנינו, שם המחוקק לנגד עיניו את הפגיעה המהותית והקשה שבעריכת חיפוש.

מדובר בעריכת חיפוש חיצוני אך גם הפשטה נכללת בתוך הסל הזה של עריכת חיפוש חיצוני, ולכן קיימים תנאים לעריכת חיפוש חיצוני. החיפוש חייב להיעשות במקום מוסתר. לא זו בלבד אלא קיימת הגבלה נוספת - ככל שהמתלונן לא מסכים לעריכת חיפוש כזה, לא ניתן הסכמתו לחיפוש כזה, יש צורך להביאו בפני ק' משטרה לצורך קבלת האישור. אישור הקצין ניתן בכתב, והקצין צריך לקבל את עמדתו ואת הנימוקים של המתלונן לסירובו לעריכת חיפוש כזה, כקבוע סעיף 3 ג' לחסד"פ. החוק קובע תהליך ולא בכדי. בנסיבות אלו סבורה התביעה כי הפגיעה היא פגיעה משמעותית. כזו שלא ניתן להסתפק בניזיפה בלבד כעתירת הסניגור.

מדובר בשוטר בן 31.5, התגייס למשטרה בשנת 2017, משרת במשטרה כמעט 5 שנים, קיבל **הזרכת מפקד** בעקבות אירוע זה, שנערך לו על ידי מפקדו, שם קיבל תדרוך לגבי סמכויותיו.

לגבי הערכות תקופתיות:

בשנת 2019- תפקוד יוצא דופן 1.

בשנת 2018- אין הערכה מאחר והתגייס בשנת 2017.

לקולא - השוטר הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך העדת העדים. ובפרט את העדתו של אותו מתלונן ובנקל ניתן לשער את הקושי שהיה חווה לו היה נדרש להעיד. התביעה סברה שאין מקום להסתפק בענישה של נזיפה בלבד בנסיבות העניין שלפנינו ולאור חומרת העבירה. לאור זאת עתרה התביעה להשית על הנאשם עונשים של נזיפה חמורה, הורדה בדרגה של לשלושה חודשים על תנאי למשך שנה וקנס מוסכם בסך 500 ₪.

טיעונים לעונש מטעם ההגנה:

הנאשם בן 31 וחצי, נשוי. בעברו שירת בתפקיד משמעותי, כק' מבצעים בצה"ל, עם שחרורו מהצבא התגייס למשטרה כשהוא מלא מוטיבציה ורצון להמשיך ולתרום.

בגיליון הציונים שלו עם סיום ההכשרה בקורס השיטור הבסיסי, ציין הסגל הפיקודי שהנאשם בעל משמעת עצמית גבוהה, גישה חיובית, ומחליט החלטות שקולות. בנוסף, ציין שהוא פועל מתוך הזדהות עם יעודה של המשטרה, ואכן כמו שאמר מפקדו, הוא נבחר לחניך למופת.

הסנגור הזכיר את לוח הזמנים הקצר בין סיום הקורסים המקצועיים לבין האירוע המדובר. הנאשם סיים את הכשרתו הבסיסית ב-4/1/2018. את קורס הסיירים סיים רק ביום ב-3/1/2019 וזאת זמן קצר, טרם האירוע שבכתב האישום - 4 חודשים לערך.

הסנגור הציג לביה"ד אסופה של ראיונות, כולל ראיונות חתך עם מת"ח, הערכות תקופתיות, הערכת עמיתים, תעודות הוקרה ותעודות הסמכה, וכן הפנה לנושא הזמן שלדבריו הוא מאוד מהותי - מהרגע בו כשל בטיפולו במקרה, דווקא אז החל תהליך התקדמותו המהירה בהיררכיה המשטרית. לא זו בלבד אלא הסגל הפיקודי בקורס סייר מוסמך ציין שהנאשם בעל הישגים טובים וגבוהים ובעל תקשורת בין אישית טובה, וזה בנוסף להערכות הגבוהות של מפקדיו.

הנאשם צבר תעודות הערכה על פועלו ביחידה ובתחנה בכלל, כבעל משמעת עצמית גבוהה ויכולת בינאישית מצוינות. השוטר מוערך ואהוד, כזה שבכל הזדמנות קיבל תשבחות ממפקדיו.

הנאשם מודה שהוא טעה בשיקול הדעת, והודה בכתב אישום וגם חסך מזמנו של ביה"ד הנכבד.

האירוע עצמו מתחלק לשני חלקים. החלק הראשון חוקי לגמרי, מחסום, מעצר של שני חשודים, בדיקה של שני החשודים שאחד מהם טען שלא מעשן סיגריה ונתפס שם ניירות ריזלה, דבר שהרים את רמת החשד של הנאשם והפקח שאיתו. בחלק השני, הנאשם מודה שטעה בשיקול הדעת בענין החיפוש על גופו של המתלונן.

לאור כל האמור לעיל, בקשה ההגנה להסתפק בנזיפה בלבד, הורדה בדרגה על תנאי לתקופה קצרה ובקנס של 500 ₪.

לסיום טען הסנגור כי מדובר בשוטר שהוא בתחילת דרכו ולדבריו יש להשאיר פתח להמשך הדרך, ולרצון שלו להתקדם במשטרה. לכן, ביקש להסתפק בעונש צופה פני עתיד.

דבר הנאשם:

מעבר לדברי סנגורו ביקש הנאשם עצמו להוסיף כי בזמן האירוע היה שוטר מאוד צעיר. העיד על עצמו כי בקושי ערך חיפושים בתקופה שמסיום קורס הסיירים ועד האירוע שהרי כמה פעמים יוצא מקרה בו הוא מריח סמים ברכב באותה תקופה של 4-5 חודשים חצי שנה, מדובר במקרים בודדים. הנאשם למד מהמקרה הזה והפיק ממנו לקחים. היום הוא כשנתיים אחרי המקרה, רק התקדם מאז, ולדבריו מאז "עשיתי 0 טעויות, וזהו".

דין והכרעה:

האדם הראשון – אדם ואשתו חווה, עוד כשהיו בגן עדן, לפני שאכלו מעץ הדעת הסתובבו עירומים: "ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו" (בראשית פרק ב' פסוק כ"ה). הכתוב מספר לנו כי לאחר שאכלו מעץ הדעת ולמדו להבחין בין טוב ובין רע, הדבר הראשון שהם עשו היה: "ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלי תאנה ויעשו להם חגורות" (פרק ג' פסוק ז'). מיד לאחר שעמדו על דעתם, כיסו את עירום גופם. מסר חד, ברור ואוניברסאלי. כמעט אינסטינקט פנימי.

שמירה על פרטיותו של אדם הינה ערך יסודי בשיטת המשפט הישראלית ערך שקיבל "מעמד על" בפסיקה בדמות חוק יסוד כבוד האדם וחירותו הקובע כי אין פוגעים בכבודו של אדם (סעיף 2 לחוק), וכן כי כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו (סעיף 7(א)).

מאידך, המחוקק הטיל על המשטרה את התפקיד של שמירה על בטחון הנפש והרכוש ומניעת פשעים וגילויים. החוק מאזן בין זכויות העומדות לציבור ובכללן הזכות לפרטיות, אל מול הצורך של הציבור להתגונן בפני מעשים אסורים ובכללם שימוש בסמים מסוכנים. לשם כך הסמיד המחוקק את נציגי הציבור המוסמכים – שוטרי משטרת ישראל למנוע ביצוע עבירות ולשם כך נתן בידם כלים, כולל אפשרות של עריכת חיפוש ברכב ועל גופו של אדם (ובמקרים חריגים גם בתוך גופו, אך חיפוש זה אינו רלוונטי למקרה זה) לשם גילוי סמים מסוכנים.

כלים אלו ניתנים במשורה ומתוך בחינה ואיזון עדין בין שתי זכויות היסוד הללו – שמירה על פרטיות לעומת זכות הציבור להגן על עצמו מפני ביצוע עבירות. האיזון קיבל תוקף חוקי בדמות הוראה מיוחדת בדבר עריכת חיפוש בהפשטה - חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי) התשנ"ו - 1986. החוק קובע את הכלל ולפיו אין עורכים חיפוש בגופו של אדם אלא לפי החוק, מהו החשד המצדיק עריכת חיפוש, כיצד הוא נערך ומה עושים במקרים של סירוב.

בתיק זה אין צורך לבחון את הוראות החוק לפרטיהן ולבחון איזו הוראה בדיוק הופרה. הנאשם הודה. מה שנתר הוא לעיין בעובדות כתב האישום המתוקן ולהחליט עד כמה סטה הנאשם מהוראות החוק ובמיוחד מה היה הלך דעתו בעת שביצע החריגה.

כעולה מהתיק ומהטיעונים שנשמעו בפנינו, חשדו של הנאשם התעורר בעקבות ריח של סם אותו הריח ברכב. החשד התגבר כאשר בכיס מכנסיו של המתלונן נמצא נייר לגלגול סיגריות. בנסיבות אלו, גם התביעה סבורה כי קמה לנאשם הזכות לערוך חיפוש על הגוף – שהרי היא אינה מאשימה אותו בעצם עריכת החיפוש אלא רק באופן ביצועו.

החשד המשיך והתגבר כאשר חברו של המתלונן הסכים לבצע בדיקה חיצונית הכוללת הורדת מכנסיו אך המתלונן מסרב. נדגיש. הסירוב אינו בלתי חוקי (ראו סעיף 3(ג) לחוק סדר דין הפלילי לעיל). החוק קובע מה עושים במקרה כזה. יחד עם זאת, הסירוב, יחד עם הריח, נייר הגלגול והסכמת החבר אל מול סירוב לכאורה של המתלונן, ממשיכים להעלות את רמת החשד.

הנאשם מבצע את החיפוש במקום מוצנע – מאחורי דלת הניידת. אומנם ליד צומת סואן, אך נזכור כי מדובר בשעת בוקר מוקדמת מאוד 05:00.

לא זו בלבד, הנאשם מפעיל את מצלמת הגוף. הוא גם מאפשר בתחילה למתלונן לצלם את האירוע אך מונע ממנו להתקשר לצד ג' (אביו של המתלונן לטענתו) מחשש לשיבוש. האם כך נוהג מי שמבקש לבצע מעשה אסור? על פניו כתב האישום מצביע על שוטר נחוש שחושב שעושה את עבודתו – גילוי עבירות. האם השוטר פעל כדיון? לא. פעולתו היא בניגוד לדיון כפי שנאמר בכתב האישום וכפי שהוא עצמו הודה.

האם ניתן היה לפרש את כתב האישום בצורה חמורה יותר? יתכן. יתכן שלו היו נשמעות ראיות בתיק אולי היינו מגלים שהנאשם שלא אהב את צורת התנהגותו של המתלונן ניסה "לחנך" אותו והפעיל את סמכויותיו בניגוד לדיון. ואולם, כתב האישום בו הודה הנאשם אינו רומז על כך.

לו סברה התביעה כי חומר הראיות רומז לכך, חזקה עליה שהיתה מביאה הדברים לידיעת בית הדין, או בניסוח כתב האישום, או בהתניית הסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים בהסכמה להביא העובדה לידיעת ההרכב.

לא זו בלבד שהדבר לא נעשה, התביעה בטיעוניה אף אומרת במפורש "**מעשי הנאשם, גם אם נבעו מחוסר מקצועיות והכרה של הנהלים**", כלומר, התביעה עצמה מסכימה כי מעשי הנאשם לא נבעו מתחושת אדנות או התעמרות או רצון להעניש/לחנך את המתלונן.

גם באשר לאישום של רישום הדו"ח מבלי לציין במפורש כי בוצע חיפוש בהפשטה – נשוב ונעיין בנוסח כתב האישום במה שהתביעה מייחסת לנאשם: "בכך שלא ציין בדו"ח הפעולה באופן ברור שהחיפוש היה על המתלונן וחברו היה חיפוש חיצוני שנעשה בהפשטה, התרשל הנאשם במילוי תפקידו". במילים אחרות, הנאשם ציין שהיה חיפוש ואולי אף ציין שנערך חיפוש על הגוף, אך לא ציין במפורש שהיה בהפשטה. כיוון שהדו"ח לא הוגש איננו יודעים במדויק מה נכתב בו. מה שכן נכתב עולה בקנה אחד עם חוסר ניסיון, התרשלות ולא עם כוונה להסתיר.

ההסבר למעשי הנאשם – חוסר ניסיון, עולה גם מסמיכות הזמנים שבין סיום קורס הסיירים לאירוע, מהתנהגותו הכללית של הנאשם באירוע כפי שתואר לעיל ובמיוחד מדבריו של מפקדו על התקדמותו המהירה של הנאשם בסולם התפקידים משוטר חדש לקצין יחידה תוך 5 שנים בלבד ועל ההערכות התקופתיות ומכתבי ההערכה העולים בקנה אחד עם דברים אלו.

כל הנ"ל מצטרף יחד למסקנה ולפיה הנאשם אכן טעה ועל כך נותן את הדיון, אך ככול הנראה כוונתו היתה חיובית. על פניו וכעולה מהחומר החלקי שהובא לפנינו, הוא ניסה, בנחישות, לבצע את מה שחשב שתפקידו מחייב.

בנסיבות אלו אנו סבורים כי על אף הפגיעה הלא פשוטה בפרטיותו של המתלונן, הסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים מאוזן והוגן ונותן את המשקל הנכון למכלול השיקולים במקרה זה.

במחלוקת שנותרה פתוחה בין הצדדים – האם בנוסף להורדה בדרגה על תנאי ולקנס הכספי, יש להטיל על הנאשם נזיפה בלבד כדעת ההגנה או נזיפה חמורה כדעת התביעה, עמדתנו היא כי האינטרס הציבורי שבערך המוגן – פרטיות, גובר.

בנסיבות אלו החלטנו להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- נזיפה חמורה.

- הורדה בדרגה של 3 חודשים, על תנאי, למשך שנה כאשר התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של מעצר שלא כדין, עבירה לפי סעיף 8 לתוספת הראשונה לחוק המשטרה התשס"ו – 2006 או עבירה של התרשלות במילוי תפקיד עבירה לפי סעיף 2 לאותה תוספת, וזאת בנסיבות של רישום דוחו"ת ויורשע באחת מהן, במהלך התקופה או לאחריה.

- קנס כספי בסך 500 ₪.

השופט סני"ץ קלוד גוגנהיים:

כתב האישום המתוקן מגולל פרשה עגומה של חיפוש בהפשטה ברשות הרבים שעומדת בניגוד גמור להוראות החוק ושאי-תיעודו מוסיף לו נדבך של חומרה יתירה. מעשי הנאשם אינם רק בגדר טעות בשיקול הדעת אלא מהווים כשל חמור העולה כדי ביצוע עבירה משמעתית ובשל כך הורשע **בשתי** עבירות. בנסיבות אלה הייתי סבור שמימד ההרתעה הנדרשת מצריך עונש של הורדה בדרגה בפועל. לדאבוני לא נמצא בטיעוני התביעה לעונש הסבר מספק מדוע עתירתה לעונש כאמור נזנחה. דא עקא שבית דין זה – במצוות פסיקתו של בית המשפט העליון – דוחה הסדר טיעון אך ורק במקרים חריגים או כאשר *"הסדר טיעון מקל במידה מופרזת בעונש"* (ע"פ 1958/98). אינני סבור שזה המקרה שבפנינו מה גם ש*"עם הסדרי טיעון, אין לבית המשפט אלא את העובדות והנסיבות בהן הודה הנאשם"* (ע"פ 3667/13 וכן ע"פ 2454/18). בנסיבות אלה אני מצטרף לדעת חברי בעניין קביעת העונש כאמור לעיל.

אשר על כן הוחלט להטיל על הנאשם את העונשים לעיל.

בהסכמת הצדדים, נימוקי גזר הדין יישלחו להם ללא צורך בהתייצבות.

ניתן היום כ"ט בשבט תשפ"ב, 31 בינואר 2022.

מזכירות בית הדין תעביר את נימוקי גזר הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

שופט ראש ההרכב שופט
סני"ץ קלוד גוגנהיים נצ"מ אברהם פרנקל עו"ד שלמה תוסיה-כהן